

Sigvald Olsen: Det glæder mig, at de fra de forskellige Sider under Debatten fremsatte Anskuelser falde sammen med, hvad jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet. Det synes, som om det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) ikke har Ret i, hvad han udtalte i sit Indledningsforedrag, at der ikke fra nogen Side vilde blive fremsat Ønske om, at dette Foretagende skulde være en Statssag. Tværtimod synes der fra alle Sider, med Undtagelse netop af det ærede Medlem og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), at være stærk Stemning for, at Statens Interesser varetages ved denne Lejlighed, og naar det ærede Medlem mente, at det var fejlagtigt, hvad jeg havde sagt, at det paa en Maade var et Salg, der foregik her, saa maa jeg fastholde denne Paastand, for ganske vist faar Konsortiet ikke hele St. Thomas overgivet, men det kommer til at beherske den Del af Øen, som ikke hører til Havnen; derom kan der ikke være Tvivl. Jeg beder det ærede Medlem erindre sig, at de Mænd, som man paatænker at give Koncessionen til, og som det ærede Medlem har omtalt lige saa rosende som Finansministeren, selv have ønsket, hvad jeg fremhævede i mine første Bemærkninger, at Staten skulde tage fat, i hvilket Tilfælde de have tilbudt at stille deres Kræfter, Indsigt og Dygtighed til Disposition for Staten og ment, at der, naar Staten ikke vilde, saa ikke var anden Udvej, end at de selv tog fat.

Det ærede Medlem mente saa, at det var højst usandsynligt, at Bevillingshaverne kunde opkræve saa store Bolværkspenge, som de vilde, og som jeg havde paastaaet, de vilde, fordi Koncessionshaverne ved Fastsættelse af Bolværkspenge maatte tage Hensyn til den Konkurrence, der vilde komme. Dette gælder dog kun, for saa vidt der ikke træffes en Overenskomst mellem de her omhandlede Koncessionshavere og andre Koncessionshavere eller andre Dampskibslinier, som have Havne eller Dokker eller søge at opnaa saadanne derovre. Men hverken det ærede Medlem eller jeg har nogen Garanti for, at det ikke kan ske. Vi have jo her i Dag hørt omtale, at en Direktør for en stor Dampskibstrust, nemlig for „Royal Mail Steam Company”, har udtalt sig paa en Maade, der lader formode, at ifald denne Koncession bliver givet til et privat Selskab, vil dette Selskab søge at finde andre Havnepladser, andre Dokker o. s. v.

Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister. Det er forebragt

mig — og det er ogsaa kommet frem gennem et herværende Blad —, at det Selskab, som ejer den nuværende Dok paa St. Thomas, som den højtærede Minister omtalte, og som han mente var alt for lille, har henvendt sig til den højtærede Finansminister og tilbudt, hvis det kunde faa sin Koncession fornyet, at udvide Dokken, for saa vidt det skulde vise sig, at der var Brug for en Udvidelse, og endvidere har givet Tilsagn om straks at betale 36,000 Kr. og eventuelt mere. Det undrer mig, at der er blevet sagt Nej til dette Tilbud; det kan være, at den højtærede Minister har set rigtigt her, men det undrer mig, at han af Grunde, som ikke ere mig bekendte, siger Nej til dem, der komme og tilbyde 36,000 Kr. straks til Uddybning af St. Thomas' Havn, hvis de kunne faa deres Koncession forlænget paa 21 Aar, medens han siger Ja til dem, som søge en Koncession uden at tilbyde en eneste Smule Ækvivalent. Jeg synes, det er en mærkelig Maade, den højtærede Minister her er gaaet frem paa.

Jeg kunde ønske at faa oplyst, hvor stor en Andel af Koloniallotteriets Overskud, der sidste Aar har været 465,000 Frcs., der er givet til Havnen. De to Mænd, som have faaet Lotterikoncessionen ere Etatsraad Heide, som ikke har noget at gøre med den Koncession, her er Tale om, og Admiral Richelieu, der jo har med den her omhandlede Koncession at gøre. Det synes, som om Koloniallotteriet er blevet en meget lukrativ Forretning, Spørgsmaalet bliver saa, om den Sum, som Koncessionshaverne ifølge Koncessionen skulle svare St. Thomas' Kommunekasse, ikke er langt mindre end den Sum, som den ene af Koncessionshaverne indkasserer fra Koloniallotteriet. Man skal i det hele taget være forsigtig med at give Koncessioner til private, hvoraf disse profitere, og man skal være dobbelt forsigtig, naar der som her er Tale om en Kreds af Mænd, som ville stille deres Indsigt og Dygtighed til Statens Raadighed, hvis Staten selv vilde overtage Foretagendet.

Til den højtærede Ministers Bemærkninger om, hvorledes Folketinget vilde have stillet sig, ifald han havde voyet at fremkomme med Forslag om, at Staten skulde optage Laan til denne Sags Realisation — et Laan, som jo ikke behøvede at være paa mere end 9 Mill. Kr. til at begynde med — skal jeg sige, at jeg ikke ved, hvorledes andre Partier vilde have stillet sig, men jeg skal sige for mit personlige Vedkommende — og for mit Partis Ved-